

Ece ve Rüya Kardeş

Tilki Kitap®

www.tilkit kitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

İşletme Koordinatörü: Fatih Can

Editör: Şeyma Ceylan

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Baran Ekber

Resimleyen: Cansu Sarıca

Kitappad
.com

Kitaplobi
.com

Kitapşeyleri
.com

1. Basım, İstanbul, Kasım 2025

ISBN: 978-625-5779-37-3

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ECE VE RÜYA KARDEŞ

Nesrin Heyik

Ece okuldan sonra havuza gitmişti, bu yüzden çok yorulmuştu. Bir saate yakın havuzda kalmış, bol bol yüzüp eğlenmişti. Akşam yemeğini yedikten sonra uykusu gelmişti. “İyi geceler!” diyerek annesine, babasına ve ablasına seslenmişti. Ailesi, Ece’nin yorgun olduğunu biliyordu. O yüzden “Neden bu kadar erken yatıyorsun, Ececiğim?” diye sormamışlardı.

Ece yüzmeyi çok seviyordu. Bu spora daha anaokulundayken başlamıştı. O günden beri hiç ara vermemişti. Haftanın belirli günlerinde düzenli olarak yüzüyordu. Ancak havuza gittiği günler, daha fazla yoruluyordu.

Ece annesini, babasını ve ablasını öptü. Ardından odasına gidip geceliğini giydi. Yastığına başını koyar koymaz, güzel hayaller kurarak uykuya daldı.

Ece, yatağına uzandığında hep güzel hayaller kurardı. Güzel şeyler düşünürken de farkında olmadan uykuya dalardı. Çoğu zaman rüyaları da en az hayalleri kadar güzeldi.

Rüya Kardeş, vaktinde uyuyan bütün çocukları bilirdi. Onlara en güzel rüyaları gönderir, gecelerini neşeye geçirmelerini isterdi. Bu rüyaları gören çocuklar, sabahları çok mutlu uyanırlardı.

Ece, o gece de her zamanki gibi vaktinde yattı. Rüya Kardeş onun çok yorulduğunu biliyordu. Bu yüzden Ece'ye güzel bir rüya göndermek istedi. Rüyasında hem eğlenmesini hem de dinlenmesini diliyordu. Sabah olunca Ece'nin mutlu uyana-acağına inanıyordu.

Rüya Kardeş, artık kararını vermişti. O gece Ece'yi rüya- sında çok güzel bir yere gönderecekti.

Acele etmedi; önce Ece'nin derin bir uykuya dalmasını, biraz dinlenmesini bekledi. Çünkü Ece rüyasında da çok hareketli olacaktı. Bolca koşacak, eğlenecek, gezecek ve birçok etkinliğe katılacaktı.

Ece'nin uykuya dalmasının üzerinden bir saatten fazla geçmişti:

“Biraz dinlendi, artık yolculuğa çıkabilir. Erken yatması iyi oldu. Şimdi onu sürprizlerle dolu, harika bir yolculuk bekliyor,” diye düşündü Rüya Kardeş. Sonra Ece'ye seslendi:

“Ece, haydi hazırlan, güzel bir yolculuğa çıkacaksın.”

Ece çok yorgundu ama Rüya Kardeş'in sesini duyar duymaz hemen hazırlandı. Çünkü kendisini, her zaman çok güzel yerlere götürürdü.

“Ben hazırım!” dedi heyecanla.

Başucundaki pencereden süzülen ay ışığı, odasını ay- dınlattıyordu. Ece dışarı bakmak için başını çevirdiğinde, pencerede bir ip merdiven gördü. Merdivenin ilk basamağı pencereden başlıyor, oradan gökyüzüne doğru uzanıyordu.

Ece ip merdivene merakla baktı. Rüya Kardeş, onun ne sormak istediğini anlayıp hemen cevapladı:

“Bak Ece, bu merdiven senin için. Onunla gökyüzüne tırmanabilir, Ay’a kadar ulaşabilirsin.”

Rüya Kardeş’in bu sözleri, Ece’yi heyecanlandırdı.

“Zaten bulutları ve onların ötesini hep merak etmişimdir,” dedi sevinçle.

O gece hava çok güzeldi. Ay ve gökyüzündeki yıldızların hepsi, sanki Ece'nin Ay'a tırmanacağını önceden haber almış gibi gökyüzünü aydınlatıyordu.

Ece, ip merdivene baktı:

“Bu merdivenin basamakları beni oralara götürecektir kadar çok değil ki?” dedi.

“Evet Ececiğim,” diye yanıtladı Rüya Kardeş, “Ama sen yukarıya tırmandıkça basamakların devam ettiğini göreceksin. Böylece Ay'a gidene kadar merdivenin basamakları hep artacak, hiç bitmeyecek.”

Ece daha da heyecanlanmıştı. Basamakları koşarak tırmanmak, bulutlara dokunmak ve gökyüzünde kaybolmak istiyordu. Öyle mutluydu ki! Bazı geceler uyumadan önce Ay'a gitmeyi hayal ederdi. Bu gece ise o hayalini gerçekleştirecekti.

Babası ona, insanların Ay'a yaptıkları yolculukları anlatan kitaplar okumuştur. İnsanlar Ay'a gitmişler ve Ay'ın toprağını incelemişlerdi.

Ece, onların yaptığı gibi araştırmalar yapamayacağını biliyordu. Ama kendi hayalindeki Ay'da dolaşmak istiyordu. Rüya Kardeş'e çok güveniyordu. O, Ece'yi nereye götürse Ece hep çok eğlenmiş, hiç sıkılmamıştı.

Ece, gökyüzüne yapacağı bu yolculuğun bir an önce başlamasını istiyordu. Ayağını merdivenin ilk basamağına koydu. Ardından ikinci basamağına bastı ve yavaşça pencereden dışarı çıktı. Gece serinliğini yüzünde hissetti:

“Oh, tertemiz bir hava! Yıldızlar gökyüzünde kıpır kıpır. Bir an önce oralara ulaşmak istiyorum!”

Ece'nin heyecanı giderek artıyordu. “Ben gidiyorum,” der gibi önce Rüya Kardeş'e, sonra merdivene baktı. Merdiven sadece birkaç basamaktan oluşuyor gibiydi. Fakat Rüya Kardeş ona, “Ececiğim, adımlarını attıkça basamaklar çoğalacak, göreceksin,” demişti.

Ece birkaç basamak daha tırmandı. Her adım attığında merdivenin basamakları, gerçekten de artıyordu. Ardından başını çevirip Rüya Kardeş'e seslendi:

“Hoşça kal, Rüya Kardeş! Başka rüyalarımda görüşürüz.”

Rüya Kardeş Ece'ye el salladı. “Haydi, yolun açık olsun!”

Ece, basamakları tırmanıp bir süre gökyüzüne doğru ilerledi. Sonra durup geriye baktı. Evler küçülmüş, yollar daralmış gibiydi. Caddeleri ve sokakları aydınlatan lambalar, birer ışık noktası gibi görünüyordu.

Adım attıkça basamakları çoğalan merdiven, Ece'yi gitgide daha yukarılara taşıyordu. Kaç basamak çıktığını saymamıştı. Ama epey yükseğe ulaştığını hissediyordu. Ne kadar yükseldiğini anlamak için tekrar aşağıya baktı. Bu kez ne evleri ne de yolları görebildi.

Şimdi tüm dikkatini, yukarı çıktıkça göreceği manzaraya vermişti. Yıldızların ışığı gökyüzünü pırıl pırıl aydınlatıyordu. Hafif bir rüzgâr, Ece'nin saçlarını nazikçe savuruyordu.

Ece, iki elini uzatıp bulutları avuçlarının içine almak istedi.